

Fremsat den ... af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (...)

Forslag

til

Lov om ændring af dyreværnsloven og lov om dyrlæger

(Forbud mod sex med dyr, forbud mod salg af hunde på markeder, avl af familie- og hobbydyr, ændret rådsstruktur m.v.)

§ 1

I dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 473 af 15. maj 2014, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes som ny § 3 a:

»§ 3 a. Det er forbudt at have seksuel omgang med eller foretage seksuelle handlinger med dyr, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Forbuddet omfatter ikke seksuelle handlinger, som udføres af veterinærmedicinske eller zootekniske årsager, herunder i forbindelse med avl og reproduktion, dyreforsøg eller af andre lignende berettigede grunde. «

2. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. En afgørelse truffet i medfør af stk. 2 kan ikke indbringes for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Dette gælder også i tilfælde, hvor afgørelsen er påklaget til og afgjort af rigspolitichefen.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.«

3. I § 12 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om avl af familie- og hobbydyr.«

4. Efter § 19 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 19 a. Det er forbudt at sælge hunde på markeder.«

5. I § 25, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes efter »dyreværn«:

», herunder rådgive ministeren i forbindelse med fastsættelsen af regler efter denne lov. «

6. I § 25 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»Stk. 2 Rådet varetager på eget initiativ eller på ministerens begæring informations- og debatskabende aktiviteter indenfor sit virksomhedsområde, jf. stk. 1.

Stk. 2-5 bliver herefter skt. 3-6. «

7. Kapitel 6 og Kapitel 6 a ophæves.

8. § 27, stk. 2, ophæves.

9. I 28, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »§§ 1-3,«: » § 4 a,« og efter »§ 19«: », § 19 a«.

§ 2

I lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 464 af 15. maj 2014, foretages følgende ændring:

1. § 28, stk. 1, affattes således:

»Det Veterinære Sundhedsråd består af mindst 5 medlemmer.«

2. § 29, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter "veterinærfaglige udtalelser": "og udtalelser vedrørende hold af særlige dyr."

§ 3

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 1, 2, 3, 4 og træder i kraft den 1. juli 2015.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 5, 6, 7 og nr. 8. § 2 træder i kraft den 1. januar 2016.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Forbud mod sex med dyr
  - 2.1. Gældende ret
  - 2.2. Lovforslagets indhold
3. Bestemmelse om avl af familie- og hobbydyr
  - 3.1. Gældende ret
  - 3.2. Lovforslagets indhold
    - 3.2.1. Arbejdsgruppen vedrørende avl af dyr
    - 3.2.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
    - 3.2.3. Fødevareministeriets overvejelser
4. Forbud mod salg af hunde på markeder
  - 4.1. Gældende ret
  - 4.2. Lovforslagets indhold
5. Ændringer vedrørende råd
  - 5.1. Gældende ret
  - 5.2. Lovforslagets indhold
6. Klageadgang
  - 6.1. Gældende ret
  - 6.2. Lovforslagets indhold
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
9. Administrative konsekvenser for borgerne
10. Miljømæssige konsekvenser
11. Forholdet til EU-retten
12. Høring
13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder et forbud mod at have seksuel omgang med eller foretage seksuelle handlinger med dyr. Bestemmelsen har til formål at sikre dyrenes velfærd bedst muligt.

Lovforslaget fremsættes desuden med henblik på at implementere to af de fire tiltag, som indgår i fødevareministerens initiativ, "Et bedre hundeliv", der blev lanceret i foråret 2014. Initiativet har til formål at forbedre hundes velfærd samt at ruste kommende hundeejere til at træffe beslutning om anskaffelse af hund på et oplyst grundlag. Herudover implementeres Arbejdsgruppen om avl af dyrs anbefalinger vedrørende avl af familie- og hobbydyr.

Disse tiltag indebærer bl.a., at der med nærværende lovforslag foreslås følgende ændringer af dyreværnsloven:

Regler om avl af familie- og hobbydyr.

Der foreslås indført en bestemmelse, som bemyndiger fødevareministeren til at fastsætte regler om avl af familie- og hobbydyr, herunder hunde. Sådanne regler skal medføre, at familie- og hobbydyr avles på en måde, der sikrer, at dyrene ikke får velfærds- og sundhedsmæssige problemer. Hensigten med lovændringen er at sikre bedre velfærd for bl.a. hunde og katte, der fx på grund af modetrends avles med fokus på visse karakteristika, f.eks. lange ører eller meget flad snude, hvilket kan give velfærdsproblemer for dyrene. Den foreslåede bestemmelse er udarbejdet med baggrund i anbefalingerne fra rapporten fra Arbejdsgruppen vedrørende avl af dyr (*Rapport fra arbejdsgruppen vedrørende avl af dyr, Fødevareministeriet august 2013*). Det bemærkes i den forbindelse, at en sådan bestemmelse ikke vil være begrænset til at omfatte hunde, men vil omfatte avl af familie- og hobbydyr generelt.

Et forbud mod salg af hunde på markeder.

Der foreslås indført et forbud mod salg af hunde på markeder. Der er ikke i dag regler for, hvor man må sælge og købe hunde. Det antages, at der på markeder i vidt omfang sker impuls køb, og hensigten med det foreslåede forbud er at nedbringe problemer med dyrevelfærden ved at sikre, at der ikke længere kan sælges hunde på fysiske markeder.

Herudover foreslås der ændringer i rådsstrukturen på dyrevelfærds- og veterinærområdet. Der er i dag følgende råd inden for området: Det Dyreetiske Råd, Det særlige råd vedrørende dyreværns spørgsmål (Dyreværnsrådet), Rådet vedrørende Hold af Særlige Dyr og Det Veterinære Sundhedsråd. Det foreslås, at Det særlige råd vedrørende dyreværns spørgsmål (Dyreværnsrådet) og Rådet vedrørende Hold af Særlige Dyr nedlægges, og at Det Dyreetiske Råd og Det Veterinære Sundhedsråd tilføres yderligere kompetencer. De foreslåede ændringer har baggrund i, at Fødevareministeriet efter at have overtaget ressortansvaret for dyrevelfærdsområdet fra Justitsministeriet har set på sammensætningen af rådene.

Endelig foreslås der som følge af ressortomlægningen fra Justitsministeriet til Fødevareministeriet indført en bestemmelse, der præciserer, at der ikke er adgang til at påklage Rigspolitiets afgørelser til Fødevareministeren.

2. Forbud mod sex med dyr

2.1 Gældende ret

Seksuel omgang eller seksuelle handlinger med dyr er ikke specifikt reguleret i gældende dansk ret.

Historisk set kan kriminalisering af menneskers seksuelle omgang med dyr i hvert fald spores tilbage til en bestemmelse i Kong Christian den femtes Danske Lov af 1683. I lovens 6. bog om misgerninger fandtes en bestemmelse om "Omgængelse, som er imod Naturen" (6-13-15). Bestemmelsen kriminaliserede såvel mandlig homoseksualitet som seksuel omgang med dyr.

Bestemmelsen i Danske Lovs 6-13-15 blev videreført i § 177 i borgerlig straffelov af 10. februar 1866 om "Omgængelse mod Naturen". Denne bestemmelse omfattede homoseksuel kønsom-

gængelse mellem personer af mandligt køn, visse fra det normale samleje afvigende seksualakter mellem mand og kvinde samt kønsligt forhold mellem menneske og dyr.

Bestemmelsen i 1866-straffelovens § 177 udgik i forbindelse med reformen af den borgerlige straffelov, der førte til vedtagelsen af den borgerlige straffelov af 1930 (lov nr. 126 af 15. april 1930). Der var tale om en afkriminalisering af bl.a. menneskers seksuelle omgang med dyr, i det omfang at forholdet ikke udgjorde en overtrædelse af andre bestemmelser som f.eks. bestemmelsen om blufærdighedskrænkelse. I forarbejderne til straffeloven af 1930 anføres bl.a., at det ligger udenfor retsordenens opgave at straffe seksuel omgang med dyr. I forarbejderne betragtes seksuel omgang med dyr som en afvigelse, der ligesom eksempelvis homoseksuelle forhold blev anset for umoralsk, men som ikke bør være strafbar.

Menneskers seksuelle omgang eller seksuelle handlinger med dyr er i dag omfattet af dyreværnslovens §§ 1 og 2, hvis dyret udsættes for smerte, lidelse, angst, varigt mén eller væsentlig ulempe eller ikke behandles omsorgsfuldt, herunder huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Ifølge dyreværnslovens § 17 må dyr ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmoptagelser eller lignende, hvis dyret derved påføres væsentlig ulempe.

Straffen for vanrøgt eller uforsvarlig behandling af dyr er efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, bøde eller fængsel indtil 1 år, mens straffen for mishandling af dyr er fængsel indtil 1 år og i gentagelsestilfælde indtil 2 år. Hvis højere straf ikke er forskyldt efter bestemmelsen i § 28, stk. 1, straffes overtrædelse af dyreværnslovens §§ 1, 2 og 17 med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. § 28, stk. 2.

For så vidt angår seksuel omgang med eller det at foretage seksuelle handlinger med andres dyr, følger det af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, der vedrører husfredskrænkelse, at det er strafbart at uberettiget skaffe sig adgang til andres huse eller andet ikke frit tilgængeligt areal. Det er således ikke tilladt uberettiget at bevæge sig ind på en anden persons indhegnede mark eller i en anden persons stald, uanset om formålet med dette er at have seksuel omgang med eller foretage seksuelle handlinger med dyr eller ej. Overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, straffes med fængsel i indtil 6 måneder og under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 år, jf. straffelovens § 264, stk. 2.

Derudover følger det af straffelovens § 232, at den, som ved uanstændigt forhold krænker blufærdigheden, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år eller, hvis forholdet er begået overfor et barn under 15 år, med bøde eller fængsel indtil 4 år. Krænkelse af blufærdigheden i bestemmelsens forstand foreligger, når blot handlingen efter sin art er egnet til at krænke blufærdigheden. I kravet om, at handlingen skal være blufærdighedskrænkende, ligger dog, at handlingen skal være foretaget overfor en eller flere personer, hvis interesse man ved at pålægge strafansvar søger at beskytte, og at et gyldigt samtykke fra den eller dem, overfor hvem handlingen er foretaget, udelukker ansvar. De handlinger, der er omfattet af straffelovens § 232 kan navnlig opdeles i handlinger, hvor gerningsmanden og offeret er i umiddelbar fysisk kontakt med hinanden, og handlinger, hvor dette ikke er tilfældet. Af særlig relevans i denne sammenhæng er de tilfælde fra sidstnævnte kategori, hvor gerningsmanden blotter sig eller i øvrigt foretager seksuelle handlinger i en andens påsyn. Der ses ikke i trykt retspraksis at være eksempler på, at bestemmelsen er blevet anvendt i relation til seksuel omgang med dyr, men det må antages, at seksuel omgang eller seksuelle hand-

linger med dyr i givet fald vil kunne straffes som blufærdighedskrænkelser på linje med andre seksuelle handlinger, der foretages i en andens påsyn.

Endeligt fremgår det af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 2, at det er forbudt at udvise uanstændig eller anstødelig opførsel, der er egnet til at forulempe andre eller vække offentlig forargelse (Bek. nr. 511 af 20. juni 2006). Bestemmelsen finder anvendelse på borgernes adfærd på veje eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1. Det kan ikke afvises, at seksuel omgang med dyr må antages at være omfattet af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 2, og at det vil kunne straffes.

Menneskers seksuelle omgang eller det at foretage seksuelle handlinger med dyr er forbudt i en række andre lande, herunder Norge og Sverige. Det svenske forbud findes i "djurskyddslagen" og indebærer et forbud mod at gennemføre seksuelle handlinger med dyr. Samfundsnyttig virksomhed, f.eks. handlinger med et veterinærmedicinsk formål, sædindsamling eller lignende er undtaget fra forbuddet. Det norske forbud findes i den norske "lov om dyrevelferd" og indebærer såvel et forbud mod seksuel omgang med dyr som seksuelle handlinger med dyr. Det fremgår af bemærkningerne til den norske lov, at sædtapning, inseminering og andre nødvendige procedurer i forbindelse med avl og reproduktion ikke regnes som seksuelle handlinger.

2.2. Lovforslagets indhold

Som beskrevet ovenfor har sex med dyr ikke været specifikt forbudt i Danmark siden reformen af straffeloven i 1930. Sex med dyr har dog været forbudt i det omfang, det har været omfattet af andre regler, f.eks. dyreværnslovens almindelige bestemmelser om, at dyr ikke må udsættes for smerte, lidelse mv.

Spørgsmålet om menneskers seksuelle omgang eller seksuelle handlinger med dyr har været genstand for stor offentlig debat de seneste år, ligesom der er lovgivet på området i en række europæiske lande. Således er menneskers seksuelle omgang med dyr i varierende omfang forbudt i Tyskland, Frankrig, England, Holland, Sverige og Norge. I Norge og Sverige er det specifikt forbudt at foretage seksuelle handlinger med dyr, i Norge er det tillige forbudt at have seksuel omgang med dyr. I begge lande er samfundsnyttige handlinger, som f.eks. sædindsamling i forbindelse med avl, undtaget fra forbuddet.

Det er vanskeligt at sige noget præcist om antallet af tilfælde, hvor mennesker har seksuel omgang med dyr eller foretager seksuelle handlinger med dyr, især da der er tale om handlinger, som er stærkt tabubelagte. Dermed må der også forventes at være et vist mørketal i forhold til de forskellige undersøgelser, der er gennemført på området. Der er i Danmark foretaget undersøgelser, der har forsøgt at afdække omfanget af problemet med menneskers seksuelle omgang med dyr. Justitsministeriets Forskningskontor gennemførte således i 2011 en undersøgelse blandt danske dyrlæger, hvor 481 dyrlæger udfyldte et spørgeskema om deres kendskab til menneskers seksuelle omgang med dyr. 17 % af dyrlægerne oplyste at have haft mistanke om sådanne hændelser, og 7 % af dyrlægerne berettede om en bekræftet mistanke.

Herudover har Det Dyreetiske Råd udtalt sig om menneskers seksuelle omgang med dyr, jf. "Udtalelse om menneskers seksuelle omgang med dyr" november 2006. Rådet udtaler, at medlem-

merne af rådet ikke finder, at der er behov for at regulere privatpersoners seksuelle omgang med egne dyr, idet der allerede i dyreværnslovgivningen er taget højde for de situationer, hvor dyrene lider overlast. Samtidig mener rådet, at der er et tungvejende hensyn at tage til menneskers seksuelle præferencer samt seksuelle minoriteter. Dog kan seksuel omgang med dyr indebære en risiko for, at dyrene lider overlast. Rådets medlemmer finder på den anden side, at der kan være behov for tiltag, som forbyder eller på anden måde forhindrer, at seksuel omgang kan foregå i kommercielt regi, som fx sexshows, udlejning af dyr, bordeldrift eller produktion af pornografi. Selvom dyrene ikke nødvendigvis lider overlast antager Rådet, at der her er en øget risiko for, at dyrene lider overlast. Rådet tager i øvrigt skarpt afstand fra de tilfælde, hvor personer har seksuel omgang med andres dyr (såkaldt "fencehopping"), fordi der her også er et hensyn at tage til dyrets ejer og dennes følelser.

Et mindretal i Det Dyreetiske Råd finder dog, at menneskelig seksuel omgang med dyr er uacceptabelt og dybt krænkende for dyrets værdighed og integritet.

Når det gælder seksuel omgang eller det at foretage seksuelle handlinger med dyr, hvor dyret lider overlast i form af smerte, lidelse mv., vil forholdet være dækket af de eksisterende bestemmelser i dyreværnsloven jf. ovenfor under pkt. 2.1. Fødevareministeriet finder imidlertid, at også tilfælde, hvor dyret ikke lider overlast bør være omfattet af forbuddet. Fødevareministeriet lægger i den forbindelse bl.a. vægt på, at dyr ikke kan sige fra, og at et forhold mellem mennesker og dyr dermed ikke er ligeværdigt.

Fødevareministeriet er af den opfattelse, at menneskers seksuelle omgang med dyr og det at foretage seksuelle handlinger med dyr grundlæggende må anses for at være i modstrid med den respekt og den omsorg for dyrene, som er og bør være fundamental i alle former for omgang med dyr. Samtidig er der et hensyn at tage til dyrs særart og dermed til dyrenes naturlige adfærd og instinkter. Herudover må et decideret forbud forventes at have en præventiv virkning. Det kan i visse tilfælde desuden være vanskeligt at påvise, om dyr har lidt skade på baggrund af en seksuel handling udført af et menneske. Et specifikt forbud vil også kunne bidrage til at løse denne problemstilling. Forslaget er i øvrigt en naturlig følge af den udvikling, der ses i forhold til den eksisterende regulering, idet der også på andre områder er fastsat specifikke regler for hold af og håndtering af dyr, f.eks. i relation til arealkrav, staldindretning m.v.

Fødevareministeriet foreslår derfor, at der indføres et forbud mod seksuel omgang med dyr samt det at foretage seksuelle handlinger med dyr, uanset om handlingen konkret påfører dyret skade eller lidelse. Baggrunden skal særligt findes i hensynet til dyrene, Fødevareministeriet har derudover noteret sig, at lovgivning på området er ganske udbredt i de lande, Danmark normalt sammenligner sig med. Danmark bør derfor ikke fremstå som et land, hvor seksuel udnyttelse af dyr er tilladt. Bestemmelsen foreslås udformet således, at såvel seksuel omgang som seksuelle handlinger med dyr er forbudt. Bestemmelsen omfatter alle personer og dermed ikke kun dyrets ejer.

Forslaget retter sig mod handlinger, hvor menneskets brug af dyret sker for at opnå seksuel tilfredsstillelse i en eller anden form. Handlingen skal dermed have haft et seksuelt præg og være af en sådan karakter, at den typisk vil kunne antages at vække eller tilfredsstille menneskets eller

dyrets seksuelle drift. Det er dog uden betydning for bedømmelse af, hvorvidt bestemmelsen er overtrådt, om handlingen har medført tilfredsstillende af den seksuelle drift eller ej.

Seksuel omgang med dyr omfatter fysisk berøring af dyrets kønsorgan eller af dyrets krop med menneskets kønsorgan. Dette indebærer konkret, at forbuddet vil omfatte penetration af dyrets vagina eller anus med menneskets kønsorgan, anden kropsdel eller genstand. Derudover omfattes et dyrs penetration af et menneskes vagina eller anus med dets kønsorgan. Seksuelle handlinger med dyr omfatter bl.a. alle former for oral stimuli af dyrets kønsorgan, samt at dyr oralt stimulerer menneskets kønsorgan. Endelig omfatter forbuddet f.eks. det, at et menneske ved hjælp af hænder, andre kropsdele eller genstande stimulerer dyrets kønsorgan, eller som lader dyret stimulere menneskets kønsorgan.

Der findes dog visse tilfælde, hvor en handling ikke skal være omfattet af forbuddet, som det er beskrevet ovenfor. Det drejer sig om handlinger med et veterinærmedicinsk eller zooteknisk præg, herunder vaginale undersøgelser med henblik på sygdomsdiagnostik, sædindsamling og inseminering eller andre nødvendige procedurer i forbindelse med avl eller andre lignende nødvendige handlinger, f.eks. i forbindelse med dyreforsøg, under forudsætning af, at reglerne om forsøg med dyr er overholdt. Der vil her være tale om samfundsnyttig virksomhed, som sker under kontrolrede forhold og i vidt omfang udføres af personer med særlige kompetencer. Fødevareministeriet foreslår derfor i bestemmelsens stk. 2, at sådanne handlinger undtages fra forbuddet.

For så vidt angår dyrepornografi, udlejning med henblik på, at andre kan have seksuel omgang med dyret eller kan foretage seksuelle handlinger med dyret, bordeldrift eller lignende er selve den seksuelle omgang eller de seksuelle handlinger, der foretages med dyret forbudt efter den foreslåede bestemmelse i § 3 a, stk. 1. Som beskrevet ovenfor under gældende ret vil handlingerne i øvrigt i et vist omfang være omfattet dyreværnslovens § 17 om forbud mod brug af dyr til fremvisning, filmoptagelser mv., hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe, straffelovens regel om blufærdighedskrænkelser eller ordensbekendtgørelsens regler om handlinger, der er egnet til at forulempe andre eller vække offentlig forargelse.

Det fremgår af Det Dyreetiske Råds udtalelse, at der for rådet går en vigtig etisk grænse, når det drejer sig om kommerciel brug af dyr i forbindelse med seksuelle aktiviteter – det være sig ved brug af dyr som rekvisitter til produktion af pornografisk materiale eller udlejning af dyr til brug for sex. Overtrædelse af denne grænse kan ses som et udtryk for manglende respekt for de involverede dyrs integritet. Rådet anbefaler derfor, at der kan være behov for tiltag, som forbyder eller på anden måde forhindrer, at seksuel omgang med dyr kan foregå i organiseret eller kommercielt regi som f.eks. sex-shows, udlejning, bordeldrift eller produktion af pornografi.

Fødevareministeriet deler rådets opfattelse og finder, at beskyttelseshensynet overfor dyrene, der gør sig gældende i forhold til det direkte forbud mod seksuel omgang med eller seksuelle handlinger med dyr, også gør sig gældende i andre tilfælde. Det kan bl.a. være fremstilling af dyrepornografi, udlejning af dyr, sexshows eller brug af dyr til bordeldrift. Fødevareministeriet lægger også her vægt på, at dyrene ikke har mulighed for at sige fra, samt at de nævnte handlinger må anses for at stride mod den respekt og den omsorg for dyrene, som er og bør være fundamental i alle former for omgang med dyr.

Med forslaget om at forbyde seksuel omgang med og det at foretage seksuelle handlinger med dyr, er det ikke kun selve den seksuelle handling, der kan straffes, men også det at medvirke til, at andre mennesker har seksuel omgang med eller foretager seksuelle handlinger med dyr.

Medvirken til overtrædelse af den foreslåede § 3 a vil bl.a. kunne være brug af dyr i sexshows, hvor en person medvirker til, at en anden person enten har seksuel omgang med eller foretager seksuelle handlinger med dyr, og hvor der er en eller flere tilskuere tilstede. Der kan også være tale om udlån af et eller flere dyr til personer, der har seksuel omgang med eller foretager seksuelle handlinger med dyr, uanset om der betales for lån af det eller de pågældende dyr eller ej. Medvirken til overtrædelse af bestemmelsens stk. 1 vil også kunne foreligge, såfremt en person driver et dyrebordel, og i den forbindelse for vindings skyld stiller et eller flere dyr til rådighed for en eller flere personer, der en eller flere gange har seksuel omgang med eller foretager seksuelle handlinger med dyr. Medvirken til overtrædelse af den foreslåede § 3 a vil også kunne udgøres af fremstilling af dyrepornografisk materiale forstået som film og fotografier af en eller flere personer, der har seksuel omgang med eller foretager seksuelle handlinger med dyr. Sådanne medvirken kan fx bestå i at være involveret i den umiddelbare produktion af sådanne film eller fotografier, eksempelvis ved at bidrage til indspilning af en film eller optagelse af fotografier, herunder som fører af et kamera, lyd- eller lyssætning. Fremstillin af tegninger eller animerede produktioner, der afbilder det at have seksuel omgang med eller foretage seksuelle handlinger med dyr, vil derimod ikke være omfattet af den foreslåede § 3 a. Ligeledes vil også billeder, filmisk materiale, tegninger, animeret materiale eller andet, der afbilder dyr, der har seksuel omgang med eller foretager seksuelle handlinger med andre dyr, falde udenfor den foreslåede § 3 a.

Et forbud mod menneskers seksuelle omgang med dyr har tidligere, som beskrevet ovenfor i afsnit 2.1. om gældende ret, været placeret i straffeloven. Forbuddet foreslås dog nu placeret i dyreværnsloven, da formålet med og baggrunden for bestemmelsen er hensynet til det pågældende dyr. Det foreslås, at overtrædelse af bestemmelserne i § 3 a skal kunne straffes efter dyreværnslovens § 28. På tilsvarende måde vil reglerne i § 29 om frakendelse af rettigheden til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr finde anvendelse i relation til bestemmelserne i § 3 a.

3. Avl af familie- og hobbydyr

3.1. Gældende ret

På Fødevareministeriets område er der fastsat regler om avl af landbrugsdyr, mens der ikke er fastsat nærmere regler for avl af familie- og hobbydyr.

Dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 473 af 15. maj 2014, indeholder regler om behandling af dyr, men derimod ikke specifikke regler om avl af dyr.

Det følger af dyreværnslovens § 18, at erhvervmæssig handel med og opdræt af dyr kun må drives med tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Det gælder også for drift af dyrepensioner og dyreinternater samt formidling af dyr.

Bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr gennemfører Rådets direktiv 98/58 af 20. juni 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, i

dansk ret. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i dyreværnsloven. Ifølge § 17 i bekendtgørelsen er anvendelse af naturlig eller kunstig avl eller avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte dyr smerte, skade, lidelse, angst varigt men eller væsentlig ulempe forbudt. Formuleringen "de berørte dyr" medfører, at beskyttelsen omfatter både forældredyr og afkom. § 17, stk. 2 indeholder en undtagelse, hvorefter anvendelse af metoder, der kan medføre minimale eller kortvarige lidelser eller sår, eller som kan nødvendiggøre indgreb, som ikke medfører vedvarende skade, må anvendes, hvis disse metoder er tilladt i henhold til anden lovgivning. Kravene i bekendtgørelsen er minimumskrav, der altid skal være overholdt ved hold af landbrugsdyr. Overtrædelse af bekendtgørelsen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, nr. 1.

Ministeren for landbrug, fødevarer og fiskeri har endvidere med hjemmel i lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 14. juli 2012 udstedt en række øvrige bekendtgørelser om avl og stambogsføring. Bekendtgørelserne fastsætter regler om officiel anerkendelse af avlsorganisationer, herunder betingelser for, hvordan dyr fra tredjelande kan indføres i stambøger. Bekendtgørelserne gennemfører en del af EU's regelsæt på zooteknikområdet (betingelser for officiel anerkendelse af avlsforeninger). Bekendtgørelserne opstiller en række krav, som en forening eller organisation skal opfylde for at kunne opnå officiel anerkendelse. Kravene skal sikre en acceptabel kvalitet i det avlsarbejde, der gennemføres. Der kan ikke med baggrund i bekendtgørelserne stilles særlige krav til indholdet af avlsmålet, herunder til forhold som kan have indflydelse på dyrenes velfærd.

3.2 Lovforslagets indhold

Der foreslås indsat en bestemmelse, som implementerer Arbejdsgruppen vedrørende avl af dyrs anbefalinger vedrørende familie- og hobbydyr, for så vidt angår indførelse af regler om avl af familie- og hobbydyr. Bestemmelsen foreslås udformet som en bemyndigelse til fødevarerministeren til at fastsætte regler på området.

Som det fremgår af pkt. 1 er baggrunden for de foreslåede ændringer dels fødevarerministerens initiativ "Et bedre hundeliv" vedrørende hundes velfærd og dels en opfølgning på en af anbefalingerne fra Arbejdsgruppen om avl af dyr. Dog omfatter Arbejdsgruppen om avl af dyrs anbefalinger ikke alene hunde, men også katte og øvrige typer familie- og hobbydyr, hvorfor der med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse er lagt op til, at fødevarerministeren kan fastsætte regler om avl af familie- og hobbydyr generelt, ikke kun om hunde.

Med familie- og hobbydyr, som beskrevet i arbejdsgruppen om avl af dyrs rapport, menes dyr, som ikke holdes som landbrugs- og produktionsdyr (herunder heste), men som kæledyr og selskabsdyr.

3.2.1. Arbejdsgruppen vedrørende avl af dyr

Arbejdsgruppen om avl af dyr blev nedsat af Justitsministeren i 2010. Baggrunden for nedsættelsen af arbejdsgruppen var bl.a. en fælles henvendelse fra Det Dyreetiske Råd og Dyreværnsrådet (Det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål) til Justitsministeren, hvori rådene opfordrede til nedsættelse af en arbejdsgruppe, som skulle foreslå nærmere regler om avl af dyr. Arbejds-

gruppen bestod af repræsentanter fra relevante myndigheder og organisationer og fik til opgave at behandle avl af både landbrugsdyr og familie- og hobbydyr.

Ifølge kommissoriet af 25. august 2010 skulle arbejdsgruppen bl.a.:

- "overveje, hvordan de negative dyrevelfærdsmæssige konsekvenser af avl af dyr kan begrænses, samtidig med at der tages hensyn til de positive aspekter ved målrettet avl af dyr," og
- "forsøge at afdække omfanget af de negative dyrevelfærdsmæssige konsekvenser af avl af dyr".

På baggrund heraf skulle arbejdsgruppen desuden:

- "overveje, hvilke tiltag der kan iværksættes for at afhjælpe negative dyrevelfærdsmæssige konsekvenser af avl af dyr, herunder eventuelle lovgivningsmæssige tiltag" og
- "gennemgå og vurdere de praktiske, økonomiske, etiske og retlige spørgsmål, som de enkelte tiltag rejser."

Ved kongelig resolution af 19. december 2011 blev dyrevelfærdsområdet overflyttet fra Justitsministeriets ressort til Fødevareministeriets ressort, derfor blev arbejdsgruppens rapport - *Rapport fra arbejdsgruppen vedrørende avl af dyr, Fødevareministeriet august 2013* - færdiggjort i regi af Fødevareministeriet og afleveret til fødevareministeren.

Arbejdsgruppen er på baggrund af sin analyse kommet med en række anbefalinger til forebyggelse af problemer forbundet med avl af dyr, heriblandt anbefalingen om indførelse af bestemmelser i dyreværnsloven om avl af familie- og hobbydyr.

3.2.2. Arbejdsgruppens anbefalinger

Arbejdsgruppen beskriver overordnet avl af dyr således:

"Avl af dyr er tæt forbundet med hold af dyr. Domesticeringen af de oprindelige husdyr indebærer en selektion af dyr, der var bedre egnede til at leve og fungere i samarbejde med mennesket. Dette har i første omgang indebåret en selektion for mere tamme, mindre aggressive og mere sociale dyr (Jensen 2006). Senere har fokus i selektionen ændret sig imod at fremme de egenskaber, der blev vurderet ønskværdige, herunder specifikke ydre kendetegn og øget produktion (Jensen 2006, Rodenburg & Turner 2012)."

Arbejdsgruppen beskriver i sin rapport udviklingen vedrørende avl af dyr, og bemærker, at avlsarbejdet med tiden er intensiveret, og at mere effektive, præcise metoder til udvælgelse af dyr med de ønskede egenskaber er udviklet og taget i brug. Disse metoder bruges særligt i forhold til avl af produktionsdyr, men i langt mindre grad i forhold til familie- og hobbydyr. Desuden bemærker arbejdsgruppen, at avlsarbejdet er væsentligt forskelligt organiseret for henholdsvis produktionsdyr (inkl. heste) og for familie- og hobbydyr.

Ifølge arbejdsgruppen er målrettet og professionel avl af produktionsdyr i høj grad drevet af økonomiske motiver og øget produktion, mens avl af racehunde og racekatte derimod tjener til at opretholde et bestemt racepræg, og her har markedsbestemte modetrends en meget væsentlig betydning. Desuden er avlen af familie- og hobbydyr i høj grad decentraliseret, og da der ikke fo-

retages systematisk indsamling af data, er det vanskeligt at benytte avlsmetoder, der modsvarer nutidens videnskabeligt baserede viden indenfor avl og genetik. Dog bemærker arbejdsgruppen, at området er under udvikling i den rigtige retning.

Fælles for avl af henholdsvis landbrugsdyr og familie- og hobbydyr er således, at der avles med henblik på at fremme de egenskaber hos dyrene, som fra menneskers synsvinkel er nyttige eller ønskværdige.

Dog kan visse egenskaber, som mennesker anser for nyttige eller ønskeværdige medføre negative konsekvenser for dyrenes sundhed og velfærd. For så vidt angår familie- og hobbydyr kommer det særligt til udtryk ved avlen af racehunde og racekatte.

Ifølge arbejdsgruppen kan en race defineres som følger:

"Systematisk udvælgelse af specifikke dyr til avl med henblik på at fremavle bestemte adfærdsmæssige og eksteriørmæssige egenskaber fører til etablering af en race. Den klassiske definition på en race er dyr, som ved udvælgelse og planlagt avl er kommet til at ligne hinanden, og som nedarver disse egenskaber til deres afkom."

Der findes ifølge arbejdsgruppen henholdsvis ca. 400 og 40 forskellige hunde- og katteracer på verdensplan.

Med hensyn til avl af racehunde og racekatte (de mest udbredte familie- og hobbydyr) skriver arbejdsgruppen om udviklingen, at avlen tidligere har været styret af centrale og nationalt funderede avlsorganisationer, der er organiseret i sammenslutninger, som afholder udstillinger og fører stambøger. Arbejdsgruppen bemærker, at man nu i stigende grad ser, at avlen af racehunde og racekatte foregår uden for de disse organisationer, og at der samtidig ses en stigende import af racehunde og racekatte særligt fra østeuropæiske lande. I den forbindelse bemærker arbejdsgruppen, at det derfor ikke er muligt at regulere avl blot ved at stille krav til avlen til de centrale avlsorganisationer. Arbejdsgruppens bemærkning om sådanne krav skyldes, at flere stambogsførende organisationer såsom bl.a. Dansk Kennel Klub og Felis Danica stiller krav til medlemmerne i form af etiske regler og avlsrestriktioner.

Arbejdsgruppen bemærker, at i Danmark bliver ca. 25 % af hundene og ca. 5 % af kattene stambogsførte. Andelen af racehunde, og til en vis grad også racekatte, udgør imidlertid en langt større andel af populationen, end antallet af stambogsførte individer antyder, idet der produceres et stort antal racerene dyr uden stamtavler.

Der ses samtidig et fald i antallet af stambogsførte hunde, omend interessen for at købe en racehund imidlertid ikke er faldet tilsvarende. Det faldende antal stambogsførte hunde opvejes af stigende produktion af hvalpe uden for de stambogsførende organisationer.

I rapporten skriver arbejdsgruppen, at avl af racehunde og -katte med et vist racesærpræg kan være forbundet med fordele, også i forhold til dyrenes velfærd. Med kendskab til racen vil kommende ejere med en vis sandsynlighed kunne forudse dyrets temperament og øvrige psykiske egenskaber, hvorved en del problemer i forhold til adfærd vil kunne forebygges. Samtidig er der

ifølge arbejdsgruppen imidlertid også en række alvorlige velfærdsmæssige problemer forbundet med avl af racehunde og racekatte.

Disse problemer kan overordnet inddeles i to grupper:

Den ene gruppe vedrører såkaldt *overtypning*, det vil sige problemer, der opstår ved, at man ved avl fremmer visse ekstreme udseendemæssige træk ved dyrene. I visse tilfælde kan overtypning have velfærdsmæssige konsekvenser for dyrene og kan desuden introducere arvelige sygdomme indenfor racen.

Arbejdsgruppen bemærker, at avl af både racehunde og -katte i den vestlige verden sker i henhold til nedskrevne racestandarder, som for hundenes vedkommende i de fleste europæiske lande er godkendt af Fédération Cynologique Internationale (FCI), og for katte er godkendt af Fédération Internationale Féline (FIFe). Racestandarderne fortolkes og udvikles på udstillinger, hvilket er af stor betydning for udvikling af racen, idet der herved kan skabes mode, som i visse tilfælde favoriserer ekstreme træk (overtypning).

Som eksempel på problemer ved overtypning nævner arbejdsgruppen flade hoveder og næser hos hunde og katte. Som bivirkning til det ønskede udseende med flade næsepartier viser det sig, at dyrene ofte får problemer med at trække vejret. Ved en række af såkaldte brachycephale racer (såsom bulldog og perserkatte) er det ofte nødvendigt at foretage kirurgiske indgreb for at sikre et nogenlunde ubesværet åndedræt. Som følge af åndedrætsproblemer vil mange dyr også få nedsat funktionsevne med en række følgesygdomme.

Som et andet eksempel omtaler arbejdsgruppen schæferhunde, hvor tendenser til, at hunde med en bestemt kropsform blev foretrukket, har etableret en u hensigtsmæssig vinkel mellem hofteskål og lårbensknogle, hvilket fører til høj forekomst af hofteledsdysplasi (ustabile hoftelæd) indenfor racen. Herudover kan overtypning give andre motoriske problemer samt fødselsproblemer indenfor visse racer. Fødselsproblemerne skyldes eksempelvis for store hoveder (f.eks. hos engelsk bulldog og chihuahua).

Den anden gruppe vedrører *arveligt betingede sygdomme opstået som følge af manglende genetisk diversitet*. Der er ifølge arbejdsgruppen tale om sygdomme, som er kommet ind i en race via tilfældigheder, og som ikke hænger sammen med avlen efter visse egenskaber, men som bliver fastholdt på grund af den høje grad af indavl blandt racehunde og racekatte. Indavlen skyldes, at den effektive population, hvilket er den andel af den samlede population, der bliver brugt til avl, er lille indenfor mange hunde- og katteracer. Dermed avles ofte på nogle få populære avlsdyr. Som eksempler på problemer med arvelige sygdomme i forhold til hunde nævner arbejdsgruppen hunderacen Cavalier King Charles Spaniel, hvor en stor andel lider af en alvorlig hjertelidelse, som medfører tidlig død for mange af disse hunde.

Som andre eksempler nævner arbejdsgruppen diskusprolaps, som er særligt udbredt blandt racer med såkaldt disproportional dværgvækst - såsom gravhunde, fransk bulldog og mops.

Arbejdsgruppen omtaler desuden avl af andre typer af familie- og hobbydyr. Som eksempler nævnes avl af hobbyfjerkræ (høns, dværghøns, gæs, ænder, kalkuner og fasaner), avl af prydfugle og avl af kaniner. Arbejdsgruppen bemærker, at de omtalte velfærds- og sundhedsproblemer som ses ved hunde og katte ikke er udbredt i samme grad for disse andre typer af familie- og hobbydyr.

Med hensyn til mulighederne for at danne et klart billede over udbredelsen af velfærdsproblemerne for hunde og katte bemærker arbejdsgruppen, at det er vanskeligt på grund af begrænset sygdomsregistrering og gennemskuelighed at drage præcise konklusioner om dette.

På baggrund af to undersøgelser, som omtales i rapporten, har arbejdsgruppen dog kunnet danne sig en rimelig formodning for problemernes udbredelse. Den ene er en undersøgelse fra Sverige, som har indsamlet sygdomsoplysninger om hunde fra forsikringsselskabet Agria Dyreforsikring. Den anden er en undersøgelse, som blev foretaget til brug for arbejdsgruppen med henblik på kortlægning af danske dyrlægers erfaringer med velfærdsproblemer hos hunde og katte. Med hensyn til den sidstnævnte undersøgelse konkluderer arbejdsgruppen, at den giver et billede af niveauet for forekomsten af en række avlsbetingede problemer hos hund og kat, som har betydning for dyrenes velfærd. Undersøgelsen viser, ifølge arbejdsgruppen, at en del af problemerne, som den internationale litteratur beskriver, også ofte ses af de danske dyrlæger. Herpå baseres arbejdsgruppen formodning om, at problemerne er forholdsvis udbredte.

Arbejdsgruppen har til brug for sine overvejelser om fastsættelse af regler for familie- og hobbydyr desuden indhentet oplysninger om reguleringen af avl af familie- og hobbydyr i Norge, Sverige, Schweiz, Tyskland og England. Arbejdsgruppen bemærker, at der i Sverige er fastsat detaljerede regler for avl af hunde og katte, og at Norges dyreværnslov indeholder en særlig bestemmelse om avl af dyr.

På baggrund af sin analyse anbefaler arbejdsgruppen, at der indføres regler om avl i lovgivningen, som omfatter alle dyr og ikke kun landbrugsdyr, og som angiver, at avlen af familie- og hobbydyr skal ske på en måde, så man har grund til at forvent at afkommet vil bevæge sig ubesværet, have et normalt syn, trække vejret frit, have et godt helbred og kunne føde uhindret. Arbejdsgruppen bemærker, at lovgivning på området sender et vigtigt signal. Dette signal kan ifølge arbejdsgruppen bruges i en række sammenhænge og af forskellige grupper og være med til fastholde målsætningen om, at avl af familie- og hobbydyr skal ske på en måde, hvor der tages hensyn til afkomets og moderdyrets velfærd.

Arbejdsgruppen anbefaler - udover lovgivning - også andre virkemidler til forebyggelse af problemerne indenfor avl af familie- og hobbydyr. Blandt andet anbefaler arbejdsgruppen, at der skal arbejdes for at skabe større åbenhed om avlen, bl.a. ved hjælp af bedre dokumentation og registrering af de sundhedsproblemer der ses. Samtidig er det ifølge arbejdsgruppen vigtigt, at de forskellige professionelle aktører (dommere på udstillinger, klubber, som organiserer avl af racehunde og -katte, praktiserende dyrlæger m.fl.) arbejder mod at implementere normer for god praksis, som modvirker velfærds- og sundhedsproblemer som opstår pga. avl.

3.2.3. Fødevarerministeriets overvejelser

På baggrund af arbejdsgruppens analyse og anbefalinger foreslår Fødevarerministeriet at indføre en bestemmelse, som bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om avl af familie- og hobbydyr.

Med familie - og hobbydyr, menes dyr, som ikke holdes som landbrugs- og produktionsdyr (herunder heste), men som kæledyr og selskabsdyr. Ved familiedyr forstås dyr, der har karakter af at være en del af familien, såsom hunde, katte, marsvin og kaniner. Ved hobbydyr forstås dyr, der holdes i forbindelse med udøvelse af en hobby, såsom racefjerkræ og prydfugle.

Fødevarerministeriet vurderer på baggrund af arbejdsgruppens rapport, at det er afgørende at forebygge de velfærds- og sundhedsproblemer hos racehunde og racekatte, som arbejdsgruppen beskriver. Fødevarerministeriet bemærker, at det fremgår af rapporten, at det er vanskeligt at klarlægge udbredelsen af problemerne præcist, men at det på baggrund af arbejdsgruppens rapport er sandsynligt, at der findes en klar tendens til fortsat avl af racehunde og racekatte med velfærds- og sundhedsproblemer, som skyldes overtypning eller arvelige sygdomme på grund af manglende genetisk diversitet indenfor racen.

Fødevarerministeriet vurderer, at fastsættelse af regler om avl af familie- og hobbydyr vil sende et vigtigt signal om, at enhver, der avler familie- og hobbydyr, skal have fokus på dyrenes velfærd og sundhed. Formålet med regler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse er at sikre bedre velfærd for hunde og andre familie- og hobbydyr, der på grund af modetrends avles med fokus på visse karakteristika, fx lange ører eller meget flad snude – karakteristika, der kan give velfærdsproblemer for dyrene. Det er samtidig formålet, at avlen af familie- og hobbydyr skal ske på en måde, så der er grund til at forvente, at afkommet vil bevæge sig ubesværet, have et normalt syn, trække vejret frit, have et godt helbred og kunne føde uhindret. Hvorvidt dette er tilfældet vil være en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Fødevarerministeriet har overvejet, hvordan en bestemmelse mest hensigtsmæssigt kan formuleres, også således at den stemmer bedst muligt overens med arbejdsgruppens anbefalinger på området. For at give mulighed for fastsættelse af regler, som inkorporerer de nyeste videnskabelige resultater på området, herunder fremtidige resultater, vurderer Fødevarerministeriet, at det er mest hensigtsmæssigt, at bestemmelsen udformes som en bemyndigelsesbestemmelse. Reglerne om avl af familie- og hobbydyr vil således kunne fastsættes i bekendtgørelsesform. Hermed sikres en mulighed for hurtigere at kunne tilpasse reglerne om avl af familie- og hobbydyr, hvis der måtte vise sig et behov herfor, eksempelvis pga. af ny viden om avl af familie og hobbydyr.

Som anført under pkt. 3.1. findes der allerede regler i form af bekendtgørelse om avl af landbrugsdyr. Uanset at formålene med avlen overordnet er forskellige for de to grupper af dyr (hhv. produktionsfremmende for landbrugsdyr og mål vedr. udseendet for familie- og hobbydyr, jf. pkt. 3.2.2) finder Fødevarerministeriet, at også dette taler for at indføre regler om avl af familie- og hobbydyr i bekendtgørelsesform, da der derved opnås parallelitet i reguleringen.

Efter Fødevarerministeriets vurdering bør reglerne, der fastsættes efter den foreslåede bestemmelse udformes således, at de velfærds- og sundhedsproblemer, som avl kan medføre for de be-

rørte dyr, i videst muligt omfang forebygges, herunder de problemer, som arbejdsgruppen nævner vedrørende overtypning eller arvelige sygdomme på grund af manglende genetisk diversitet.

Det er samtidig hensigten med reglerne at sætte fokus på de problemer, der kan opstå, når der avles efter bestemte karakteristika, som dikteres af en racestandard og af hvilke racer, som er på mode og derfor særligt efterspørges i en given periode.

Arbejdsgruppen konkluderer, at de beskrevne problemer med overtypning og arvelige sygdomme primært ses hos racehunde og racekatte. Imidlertid gør de samme hensyn til sundhed og velfærd sig gældende også for andre typer af familie- og hobbydyr. Fødevareministeriet vurderer derfor, at der ikke er grund til at sondre mellem hund og kat og øvrige typer af familie- og hobbydyr, og det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen skal omfatte avl af alle typer familie- og hobbydyr.

Fødevareministeriet er i øvrigt opmærksom på, at en del racehunde og racekatte importeres til Danmark, og at disse dyr naturligvis ikke kan omfattes af en national regel om avl.

Det er Fødevareministeriets vurdering, at fastsættelse af regler om avl af familie- og hobbydyr vil kunne medvirke til at forebygge og begrænse omfanget af de negative dyrevelfærdsmæssige konsekvenser avl af familie- og hobbydyr kan medføre. Det fremgår ikke præcist af Arbejdsgruppens anbefalinger hvem, der ønskes omfattet af reglen om avl. Det er Fødevareministeriets opfattelse, at de, som i særlig grad vil være opmærksomme på regler om avl af dyr er professionelle avlere, idet avlsorganisationerne og specialklubberne, som beskrevet, allerede arbejder med racestandarder, som skal forebygge velfærds- og sundhedsproblemer. I forlængelse heraf vil regler om avl af dyr også sende et signal til de dommere, som har stor indflydelse på racestandarderne via deres bedømmelser ved udstillinger. Der vil med bemyndigelsesbestemmelsen kunne fastsættes krav, om at den, der avler familie- og hobbydyr skal overveje, om brug af de pågældende avlsdyr vil kunne medføre sundheds- og/eller velfærdsmæssige problemer for dyrene, herunder arveligt betingede sygdomme eller misdannelser af kropsdele eller organer. Således er det Fødevareministeriets opfattelse, at et stadigt fokus på sund avl i professionelle kredse vil kunne påvirke også hobbyavlere og privatpersoner generelt til at have fokus på, at avlen af familie- og hobbydyr sker under hensyntagen til dyrenes sundhed og velfærd.

Fødevareministeriet bemærker, at de beskrevne tendenser og problemer, som ses indenfor avl af familie- og hobbydyr og særligt for avl af racehunde og racekatte, ikke alene kan forebygges ved hjælp af regulering, men at andre initiativer, som involverer de professionelle avlsorganisationer, udstillingsdommere m.fl. også er nødvendige for at skabe åbenhed og god praksis for avl af familie- og hobbydyr. Arbejdsgruppens øvrige anbefalinger om virkemidler til forebyggelse af problemer indenfor avl af familie- og hobbydyr vil indgå i Fødevareministeriets almindelige arbejde på dyrevelfærdsområdet.

4. Forbud mod salg af hunde på markeder

4.1. Gældende ret

Der er ikke på nuværende tidspunkt regler for, hvor salg af hunde må finde sted.

Personer, der erhverver sig hunde med videresalg for øje, eller som med anvendelse af tre eller flere avlstæver avler tre eller flere kuld hvalpe pr. år, skal have tilladelse hertil efter bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde samt hundepensioner og hundeeinternater, jf. bekendtgørelse nr. 1466 af 12. december 2007.

Der er i bekendtgørelse nr. 674 af 17. juli 2003 med senere ændringer om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr bestemmelse om, at arrangøren af et marked senest tre uger før afholdelse af markedet, hvor der er mere end én dyreart skal anmeldte arrangementet til Fødevarerstyrelsen. Der er endvidere også regler for opstaldning, pasning, vand og foder m.v. af dyrene på markedet. Ved et hvert marked er en embedsdyrlæge eller en privat praktiserende dyrlæge på Fødevarerstyrelsens vegne tilknyttet for at påse, at reglerne i bekendtgørelsen overholdes.

4.2. Lovforslagets indhold

I forlængelse af kampagnen "Et bedre hundeliv" som blev lanceret i foråret 2014, hvori bl.a. indgår en kampagne om at træffe et informeret valg, når man skal købe en hund, foreslås det, at der indføres et forbud mod salg af hunde på markeder. Det vurderes, at der ved køb af hunde på markeder er risiko for impuls køb af hunde, hvor hunde overdrages til købere, der ikke kan løfte den opgave, det er at have en hund, hvilket kan medføre dyrevelfærdsmæssige problemer. Mange hunde, som ikke er fysisk syge, må hvert år aflives, fordi de ikke trives, eller fordi de viser uønsket adfærd. Det er estimeret, at der aflives et sted mellem 10.000-12.000 fysisk raske hunde om året. Dette estimat bygger på "Afdækning af årsager til aflivning af familiehunde i Danmark" af Jørgen Damkjer Lund, Institut for Produktionsdyr og Heste, Det Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet 2007, og "Aflivning af hunde på grund af adfærdsproblemer" af Jørgen Mikkelsen og Jørgen Damkjer Lund, DVT (Dansk Veterinærtidsskrift) 1999, nr. 11.

Ved et marked forstås en samling af dyr, hvor formålet er at fremvise dyrene med henblik på salg, jf. bekendtgørelse nr. 375 af 24. maj 2005 om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr. Forbuddet foreslås at omfatte ethvert marked, hvor der fremvises hunde med henblik på salg, også i tilfælde hvor disse markeder ikke nødvendigvis er anmeldt korrekt til Fødevarerstyrelsen.

Der foregår i dag også salg af hunde og andre familie- og hobbydyr over internettet. Det foreslåede forbud mod salg af hunde er afgrænset til markeder og ikke salg over internettet, såsom Den Blå Avis, Gul og Gratis eller andre net-medier. Dette er begrundet i, at der efter Fødevarerministeriets opfattelse alt andet lige er større risiko for impuls køb af hunde på et fysisk marked end over internettet. Forbuddet omfatter kun hunde og ikke andre familie- og hobbydyr. Dette skyldes dels, at der vurderes at være større dyrevelfærdsmæssige problemer med impuls køb af hunde på fysiske markeder, og dels, at der i mange lokalsamfund er en tradition for, at børn kommer og udstiller deres kæledyr på markedet og i den forbindelse også sælger afkom (f.eks. hamster og kaniner), hvilket det ikke er hensigten at forbyde, da der ikke er tale om kommerciel handel, som der er ved handel med hunde.

Det vil være Fødevarerstyrelsen, der skal kontrollere reglerne om forbud mod salg af hunde på markeder. I den forbindelse vil der være en ordning, hvor borgere kan anmeldte salg af hunde på fysiske markeder. En sådan ordning vil bygge på, at der via Fødevarerstyrelsens hjemmeside vil være mulighed for at anmeldte sådan et ulovligt salg.

5. Ændringer vedrørende råd

Ved kongelig resolution af 19. december 2011 blev dyrevelfærdsområdet overflyttet fra Justitsministeriets til Fødevareministeriets ressort. Da dyrevelfærdsområdet hørte under Justitsministeriets ressort, blev der oprettet en række råd til at understøtte og rådgive ministeriet i arbejdet med opgaver af dyrevelfærdsmæssig karakter: Det Dyreetiske Råd, Det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål (Dyreværnsrådet) og Rådet vedrørende hold af særlige dyr. Disse råd eksisterer fortsat i dag. Herudover findes også Det Veterinære Sundhedsråd, der siden oprettelsen har hørt under Fødevareministeriet.

Efter ressortomlægningen blev det vurderet hensigtsmæssigt at se på sammensætningen af rådene og deres funktion. Baggrunden herfor var, at Fødevareministeriet selv besidder kompetencer indenfor dyrevelfærd, og derfor har et andet behov for rådgivning på dyrevelfærdsområdet end Justitsministeriet havde. Fødevareministeriet vurderer, at der med en ny struktur på området, der er mere målrettet Fødevareministeriets arbejdsmetoder, kan opnås en mere hensigtsmæssig rådsstruktur, der giver en mere optimal rådgivning inden for den eksisterende budgetramme.

Desuden er der rejst anbefalinger fra eksterne interessenter, heriblandt Dyrenes Beskyttelse og Virksomhedsforum, om en vurdering af rådsstrukturen. Virksomhedsforum, som blev nedsat af regeringen i 2012 for at sikre enklere regler erhvervslivet, har tidligere foreslået, at der burde ske en kortlægning af de mange råd på dyrevelfærdsområdet med henblik på at effektivisere området.

I det følgende fremgår, hvordan rådsstrukturen er i dag, og Fødevareministeriets overvejelser vedrørende ændring af rådsstrukturen.

5.1. Gældende ret

Dyreværnsrådet

Bestemmelsen om Det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål - også kaldet Dyreværnsrådet - findes i dyreværnsloven § 26, jf. lovbekendtgørelse nr. 473 af 15. maj 2014.

Bestemmelsen om Dyreværnsrådet blev indført i 1991, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991. Bestemmelsen blev indsat i dyreværnsloven under Folketingets behandling af lovforslaget. Baggrunden for ændringsforslaget var en fælles henvendelse fra Landbrugsrådet (nu: Landbrug og Fødevarer), Dyrenes Beskyttelse og Den Danske Dyrlægeforening til Justitsministeren og Retsudvalget, hvori organisationerne, bl.a. på grund af de mange bemyndigelsesbestemmelser, der blev foreslået, fandt, at der var behov for et mindre råd, der kunne rådgive ministeren fagligt i den konkrete udmøntning af loven. Dette råd skulle kunne rådgive ministeren på baggrund af adfærdsmæssig og anden faglig viden, økonomiske vurderinger, udtalelser fra Det Dyreetiske Råd mv.

Det følger af § 26, stk. 1, at rådet efter begæring skal rådgive ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i forbindelse med fastsættelsen af administrative forskrifter efter dyreværnsloven. Rådet kan endvidere afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende dyreværn.

Rådet består af en formand og 2 andre medlemmer, som alle skal være særligt sagkyndige indenfor dyreværnsmæssige spørgsmål, jf. § 26, stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ud-

peger Rådets formand og de øvrige medlemmer. Formanden og medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen. De øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis Landbrug og Fødevarer og dyreværnsforeningerne. Rådet kan indhente udtalelser fra særligt sagkyndige, når en sags behandling forudsætter sagkundskab, som rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af. Fødevareministeriet yder sekretariatsbistand til rådet.

Ministeren kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden, jf. § 26, stk. 4. Forretningsordenen er fastsat i bekendtgørelse nr. 971 af 7. december 1992 om forretningsorden for det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål (Dyreværnsrådet).

Det følger af § 27, stk. 2, at ministeren kan give Dyreværnsrådet lejlighed til at afgive udtalelse, inden der fastsættes regler efter dyreværnsloven. Det følger endvidere af dyreværnslovens § 27, stk. 1, at dyreværnsorganisationer og andre organisationer, der særligt berøres af reglerne, skal have lejlighed til at udtale sig inden ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler i henhold til dyreværnsloven. Dette indebærer i modsætning til § 27, stk. 2 en lovfæstet høringspligt. Bestemmelsen blev, ligesom § 26, indsat under behandlingen af dyreværnsloven fra 1991 med den begrundelse, at der ved fastsættelse af administrative forskrifter var behov for styrkelse af dyreværnsorganisationernes indflydelse.

§ 27 skal desuden ses i sammenhæng med dyreværnslovens § 4, stk. 4, hvorefter regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri fastsættes efter forhandling med de organisationer, der efter fødevareministerens skøn særligt berøres af reglerne.

Det Dyreetiske Råd

Bestemmelsen om nedsættelse af Det Dyreetiske Råd findes i dyreværnsloven § 25, jf. lovbeholdtgørelse nr. 473 af 15. maj 2014. Bestemmelsen om Det Dyreetiske Råd blev indført med lov jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991. Det Dyreetiske Råd blev nedsat i januar 1992.

Det følger af dyreværnsloven § 25, stk. 1, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter et råd, der ud fra en etisk vurdering skal følge udviklingen inden for dyreværn. Rådet kan afgive udtalelser om spørgsmål inden for dyreværn og skal på ministerens begæring afgive udtalelse om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyreværn.

§ 25, stk. 2 og 3 fastsætter regler om rådets sammensætning. Ifølge § 25, stk. 2 består Det Dyreetiske Råd af en formand og mindst 10 andre medlemmer. Medlemmerne udpeges for tre år ad gangen. Formand og medlemmer kan genbeskikkes. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udpeger medlemmerne, jf. § 25, stk. 3. To medlemmer udpeges efter udtalelse fra dyreværnsorganisationerne, to medlemmer efter udtalelse fra landbrugets organisationer og et medlem efter udtalelse fra Forbrugerrådet. Ifølge § 25, stk. 4 skal ministeren ved sammensætningen så vidt muligt sikre, at der blandt rådets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der har særlig betydning for løsningen af de opgaver, som er tillagt Det Dyreetiske Råd.

Ministeren kan fastsætte en forretningsorden for rådet, jf. § 25, stk. 5. Der er ikke hidtil fundet behov for at fastsætte en forretningsorden.

Fødevareministeriet yder almindelig og juridisk sekretariatsbistand til rådet. Herudover har Det Dyreetiske Råd en deltidsansat faglig sekretær fra Københavns Universitet.

Rådet vedrørende hold af særlige dyr

Bestemmelsen om Rådet vedrørende hold af særlige dyr findes i § 26 a.

Bestemmelsen om Rådet vedrørende hold af særlige dyr blev indført ved en ændring af dyreværnsloven i 1999, jf. lov nr. 80 af 2. september 1999. Baggrunden var en anbefaling om et råd med specialviden fra en arbejdsgruppe vedrørende hold af farlige dyr m.v., der blev nedsat af Justitsministeriet i 1995. Før Rådets oprettelse fandtes der en særlig konsulentordning vedrørende zoologiske haver m.v.

Ved særlige dyr forstås især:

- dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssig forsvarlig måde (dyreværnslovens § 10)
- cirkusdyr, dyr i zoologiske haver, dyreparker og lignende (dyreværnslovens § 17)
- dyr, som typisk sælges fra dyrehandlerbutikker, dvs. kæle- og hobbydyr undtagen hunde og katte (dyreværnslovens § 18)

Det følger af § 26 a, at rådet efter anmodning fra en politidirektør eller Fødevarestyrelsen skal afgive udtalelser om spørgsmål i relation til § 4, stk.1, § 10, § 17 og § 18. Rådet skal endvidere efter anmodning rådgive ministeren i sager herom. Rådet består af tre medlemmer, der alle skal være særligt sagkyndige vedrørende hold af særlige dyr. Medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen. Da det ikke kan forventes, at rådets medlemmer har ekspertviden inden for en bred vifte af særlige dyr, som rådets opgaver kan omfatte, kan rådet søge bistand fra andre særligt sagkyndige.

Det Veterinære Sundhedsråd

Bestemmelsen om Det Veterinære Sundhedsråd findes i dyrlægeloven §§ 28-29, jf. lovbekendtgørelse nr. 464 af 15. maj 2014.

Det Veterinære Sundhedsråd blev oprettet ved kgl. resolution af 8. juni 1851. Efter at rådets sammensætning og funktioner havde været reguleret ved kgl. resolutioner i godt 100 år, senest ved kgl. resolution af 24. juli 1924, blev rådets forhold ordnet ved bestemmelser i dyrlægeloven af 1964, om veterinærvæsenet samt om dyrlægegerning. Det Veterinære Sundhedsråds bestemmelser blev moderniseret ved vedtagelsen af dyrelægeloven, jf. lov nr. 433 af 6. september 2004 om dyrlæger.

Rådet har fem medlemmer, der skal have indsigt i de faglige discipliner, der er af særlig betydning for løsning af rådets opgaver. Rådet kan indhente udtalelser fra særligt sagkyndige, når rådets medlemmer ikke selv i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af viden, der er nødvendig for at løse en opgave. Af forretningsordenen for rådet, jf. bekendtgørelse nr. 121 af 28. maj 2005 fremgår, at medlemmerne beskikkes af ministeren for familie- og forbrugeranliggender (nu fødevareministeren) for 6 år ad gangen. Et medlem kan højst genbeskikkes 2 gange. Tre af medlemmerne skal have forskningsmæssig baggrund på områder af betydning for Rådets virke. To af medlemmerne skal være praktiserende dyrlæger.

Det følger af dyrlægelovens § 29, at Det Veterinære Sundhedsråd afgiver veterinærfaglige udtalelser i sager, der forelægges rådet af ministeren.

Rådets opgaver er ikke nærmere specificeret i lovgivningen, men på baggrund af et historisk perspektiv og de sager, som rådet faktisk behandler, antages der at være tale om dyresundhed, dyrevelfærd, patologisk anatomi, veterinær retsmedicin og farmakologi.

5.2. Lovforslagets indhold

Dyreværnsrådet

Dyreværnsrådets arbejde er i dag koncentreret om at rådgive ministeren ved vejledende udtalelser i forbindelse med fastsættelse af regler efter dyreværnsloven, især for så vidt angår tekniske spørgsmål. Rådet har desuden mulighed for at tage sager op af egen drift og afgive udtalelser om dyreværnsspørgsmål, der vedrører anden lovgivning. Rådet tilstræber, at der er enighed om udtalelserne, men disse kan også baseres på en flertalsbeslutning. Dette skal så i givet fald udtrykkeligt fremgå af udtalelsen.

Det tilstræbes, at mindst et af Rådets medlemmer har en forskningsmæssig baggrund. Da det ikke kan forventes, at Rådets tre medlemmer har ekspertviden inden for alle de områder, der kan være relevante for de spørgsmål, Rådet bliver stillet over for, kan Rådet indhente udtalelser fra særligt sagkyndige. Selv om grundlaget for Rådets udtalelser forventes at være tilgængelige videnskabelige arbejder, vil Rådets udtalelser afspejle, at der er foretaget en afvejning, hvor hensynet til både de dyreværnsorganisations- og erhvervsinteresser, der er repræsenteret i rådet, er indgået. En udtalelse fra Rådet kan således ikke betragtes som en uafhængig rent videnskabelig analyse med en risikovurdering af dyrevelfærdsmæssige aspekter i forhold til et givent emne.

Fødevareministeriet vurderer, at en væsentlig opgave for Dyreværnsrådet har været at rådgive ministeren i forbindelse med udarbejdelse af administrative forskrifter eller ændring heraf. Desuden bemærker Fødevareministeriet, at Rådet derudover i mindre omfang har afgivet udtalelser om spørgsmål vedrørende dyreværn. Efter overdragelsen af dyrevelfærdsområdet fra Justitsministeriet til Fødevareministeriet har Rådet således kun afgivet 4 udtalelser – herunder en supplerende udtalelse. Rådets virke er således især rettet mod konkrete opgaver af mere teknisk karakter, for eksempel afgivelse af høringsvar.

Der er derudover, efter Fødevareministeriets opfattelse, på Fødevareministeriets ressort et andet behov end tidligere i forhold til at henvise visse dyreværnsspørgsmål til Dyreværnsrådet. Fødevareministeriet har desuden muligheden for at indhente viden og undersøgelser fra universiteterne via myndighedsaftalerne til løsning af evt. opgaver i denne forbindelse. Endelig er det Fødevareministeriets vurdering, at Dyreværnsrådets opgaver i vidt omfang er sammenfaldende med Det Dyreetiske Råds opgaver, idet Det Dyreetiske Råds udtalelser oftest også vedrører spørgsmål omkring dyreværn.

På denne baggrund foreslår Fødevareministeriet derfor, at Dyreværnsrådet nedlægges.

Som følge af den foreslåede nedlæggelse af Dyreværnsrådet, foreslås det at ophæve bestemmelsen i dyreværnslovens § 27, stk. 2, om indhentelse af udtalelse fra Dyreværnsrådet ved fastsættelse af administrative forskrifter.

Det Dyreetiske Råd

Det Dyreetiske Råds arbejde er koncentreret om udtalelser, hvor både dyreetiske, dyreværnsmæssige og relevante samfundsmæssige forhold er taget i betragtning. Udtalelserne er dybdegående og beskriver typisk gældende forhold på et givet område og eventuelt gældende lovgivning. På baggrund heraf gennemgås etiske problemstillinger ud fra en dyrevelfærdsmæssig og samfundsmæssig betragtning. Rådet kommer ofte med konkrete anbefalinger, herunder om behov for ny eller ændret lovgivning, men Rådet giver ikke konkrete forslag til lovgivning. Rådet forholder sig til et bestemt emne særligt ud fra etiske betragtninger.

Efter Fødevareministeriets opfattelse er det netop denne arbejds måde, hvor etikken er en vigtig del af overvejelserne, og hvor rådets brede sammensætning tilgodeser, at både faglige og almene synspunkter kan komme til udtryk, der adskiller dette råd fra de øvrige. Rådets bidrag adskiller sig desuden fra de faglige kompetencer som bl.a. Fødevarestyrelsen og forskningsinstitutionerne besidder.

Fødevareministeriet henviser i den forbindelse til bemærkningerne ovenfor i lovforslagets pkt. 5.2 om forslaget om nedlæggelse af Dyreværnsrådet, idet Dyreværnsrådets hidtidige opgaver i høj grad har været sammenfaldende med de opgaver, som Det Dyreetiske Råd løser. For dog at sikre, at Det Dyreetiske Råd fremover i det væsentligste vil kunne dække de områder, som Dyreværnsrådet i dag varetager, er det nødvendigt at præcisere og udvide Det Dyreetiske Råds opgaver, samtidig foreslås det, at Rådet fremover også skal kunne varetage nye typer opgaver såsom debatskabende aktiviteter, og formidlingsaktiviteter, herunder eksempelvis udarbejdelse af undervisningsmateriale. Herved opnås der mulighed for, at befolkningen i højere grad kan inddrages i debatten og diskussionen om problemstillinger og udfordringer indenfor dyreetik og dyrevelfærd.

Med henblik på at synliggøre formål og proces er det desuden hensigten at udarbejde en forretningsorden til at støtte Rådet i det fremtidige arbejde.

Rådet vedrørende hold af særlige dyr

Rådets arbejde er koncentreret om at rådgive og vejlede Fødevarestyrelsen vedrørende privates hold af særlige dyr i zoologiske haver m.m., samt erhvervsmæssig handel med dyr (dyrehandlere). Rådet har bl.a. rådgivet om pasningsvejledninger til dyr, der må sælges i dyrehandlere, jf. dyreværnsloven § 18, stk. 3 og bekendtgørelse nr. 210 af 6. marts 2014 om erhvervsmæssig handel med dyr. Rådet skal endvidere efter anmodning rådgive ministeren vedrørende hold af særlige dyr. Rådet har ikke mulighed for på eget initiativ at afgive udtalelser.

Mange af rådets opgaver består i rådgivning i forskellige konkrete sager om indretning af opholdsarealer, opholdsrum, bure og lignende for dyr i zoologiske haver, dyrehandlere, private hjem m.m., så de forskellige særlige dyr kan holdes på en dyreværnsmæssigt forsvarlig, og om nødvendigt publikumssikker måde. Rådet har endvidere rådgivet vedr. tvivlsspørgsmål i forhold til pasning og hold af særlige dyr.

Arbejdsområdet for Rådet vedrørende hold af særlige dyr er begrænset, idet Rådet i praksis først og fremmest skal rådgive og vejlede Fødevarestyrelsen, når et zoologisk anlæg ønsker godkendelse af nye eller ændring af eksisterende anlæg til særlige dyr, eller når der er spørgsmål om, hvordan et givet særligt dyr kan holdes på dyreværnsmæssigt forsvarlig vis. Da arbejdsområdet, som rådet dækker, på forsvarlig vis kan varetages af Det Veterinære Sundhedsråd, er det fundet hensigtsmæssigt at nedlægge Rådet,

Fødevareministeriet foreslår i forlængelse heraf, at Det Veterinære Sundhedsråd bliver udvidet med et medlem med kompetencer inden for hold af særlige dyr. Det foreslås endvidere, at Det Veterinære Sundhedsråd fremover skal varetage de opgaver, der i dag bliver varetaget af Rådet vedrørende hold af særlige dyr, for at sikre, at det fortsat er et rådgivende organ med kompetencer indenfor særlige dyr. Det Veterinære Sundhedsråd vil således efter behov kunne rådgive og vejlede Fødevareministeriet i spørgsmål om hold af særlige dyr. Det bemærkes endvidere, at Det Veterinære Sundhedsråd i deres forretningsorden har hjemmel til at indhente udtalelser hos særligt sagkyndige, eller anmode sådanne sagkyndige om at deltage i sagens behandling, når behandlingen af sagen forudsætter en særlig viden, jf. bekendtgørelse nr. 121 af 28. maj 2005. Dette vil også være tilfældet for de nye opgaver vedr. hold af særlige dyr.

Det Veterinære Sundhedsråd

Rådet afgiver veterinærfaglige udtalelser i enkeltsager på anmodning og om generelle forhold enten på anmodning fra fødevareministeren eller af egen drift. Offentlige myndigheder kan også anmode rådet om en veterinærfaglig udtalelse både i konkrete sager og i sager af generel og teoretisk art. Endvidere kan politi og anklagemyndighed anmode rådet om en udtalelse i forbindelse med straffesager, når der er tale om spørgsmål af konkret og principiel karakter. Rådet kan i denne funktion sammenlignes med Retslægerådet, som har til opgave at afgive lægevidenskabelige og farmaceutiske skøn til offentlige myndigheder. Er spørgsmålene ikke af principiel karakter, skal de forelægges Fødevarestyrelsen. I sådanne tilfælde kan Fødevarestyrelsen dog sende sagen videre til rådet, hvis Fødevarestyrelsen ikke mener at have den fornødne faglige ekspertise. I forbindelse med civile sager kan domstolene ved kendelse udpege rådet til at besvare et spørgetema.

Det fremgår af rådets årsberetninger, at dets arbejde i stort omfang er koncentreret om veterinærfaglige udtalelser i straffesager på dyreværnsområdet. Af årsberetningen fra 2010 fremgår således, at 139 ud af i alt 230 sager i 2010 og 2011 vedrørte straffesager på dyreværnsområdet. Derudover afgav rådet udtalelse i forbindelse med 6 handelssager, 13 ansvarssager (dvs. 19 civile sager), 4 sager vedrørende dyrlægers virksomhed, 54 høringer, 6 generelle udtalelser og 8 andre sager. I årsberetningen for 2012, som er den seneste årsberetning, er der oplyst 9 civile sager ud af i alt 87 sager (1 handelssag, 8 ansvarssager). Resten af sagerne er straffesager på dyreværnsområdet samt 2 generelle udtalelser (den ene er en fællesudtalelse med Dyreværnsrådet).

Når rådet på eget initiativ afgiver generelle udtalelser, er det især på baggrund af viden opbygget gennem arbejdet med udtalelser i straffesager.

Historisk set har Rådet haft en bredere opgavevaretagelse, end det nu er tilfældet. Således har det dyresundhedsmæssige aspekt, herunder bekæmpelse af visse dyresygdomme, tidligere været meget mere fremtrædende end nu. I den forbindelse var det hensigtsmæssigt, at to af Rådets medlemmer pr. tradition er praktiserende dyrlæger. Rådets arbejde har imidlertid bevæget sig i en retning, hvor veterinærfaglige udtalelser er i centrum. Dette tilsiger, at en solid, forskningsbaseret

veterinærvidenskabelig indsigt er væsentlig, hvorfor disse kompetencer løbende er inkorporeret i Rådet. Med disse opgaver kan Rådet i højere grad sammenlignes med Retslægerådet, som dog ikke afgiver udtalelser på eget initiativ. I dag kan både Det Dyreetiske Råd, Dyreværnsrådet og Det Veterinære Sundhedsråd afgive generelle udtalelser på eget initiativ. De veterinærfaglige udtalelser til brug for f.eks. straffesager er unikke for Det Veterinære Sundhedsråd og vil ikke umiddelbart kunne varetages af de øvrige råd.

På denne baggrund foreslås, at Det Veterinære Sundhedsråds arbejde fokuseres på de veterinærfaglige udtalelser, således at der ikke anvendes ressourcer på at afgive udtalelser på eget initiativ.

Som det fremgår ovenfor behandler Det Veterinære Sundhedsråd også sager om erstatninger i forbindelse med handel med dyr og andre typer erstatningssager (civile sager). De civile sager er begrænsede i omfang og omfatter ca. 6 % af Rådets samlede sagsmængde, men Rådet bruger en del ressourcer på at besvare spørgetemaer i disse sager. Spørgetemaerne i de civile sager er ofte af stort omfang. Der er tale om juridisk komplekse samt ofte hypotetiske situationer. I den nuværende guide til brug for forelæggelse af civile sager, kan parterne i civile sager stille konkrete veterinærfaglige spørgsmål til en konkret sag, som med rettens godkendelse kan forelægges for Rådet. Det Veterinære Sundhedsråd har oplyst, at de oplever, at der tillades omfattende spørgsmål ofte af hypotetisk og ikke-veterinærfaglig karakter.

Det Veterinære Sundhedsråd har tidligere været under kritik for at have lange sagsbehandlingstider i forbindelse med dyreværnsager. Såfremt Rådet fremover ikke kan afgive udtalelser på eget initiativ, og muligheden for at forelægge civile sager for Rådet ophører, vurderes det, at det vil forkorte sagsbehandlingstiden for straffesager på dyreværnsområdet, hvilket generelt vil være medvirkende til at højne dyrevelfærden.

På denne baggrund foreslås det, at muligheden for at forelægge Det Veterinære Sundhedsråd spørgsmål i civile sager ophører, da denne del af opgaveporteføljen, med at rådgive parter i civile sager, ikke kan anses som værende en del af Rådets kerneopgaver. I fremtiden vil spørgsmål i sådanne civile sager kunne rettes til andre sagkyndige, f.eks. professorer, eksperter m.v. Der vil således fremadrettet kunne indhentes syn og skøn efter de almindelige regler om dette.

Set i lyset af nedlæggelsen af Rådet vedrørende hold af særlige dyr vurderes det, som beskrevet i det foregående afsnit, hensigtsmæssigt, at Det Veterinære Sundhedsråd bliver udvidet. Det er hensigten, at Rådet som udgangspunkt udvides med et medlem, så rådet i alt får 6 medlemmer, og således at Rådets kompetencer bliver udvidet med viden indenfor området hold af særlige dyr.

Det foreslås endvidere, at den nuværende ordning, hvor rutinesager bliver behandlet i Fødevarestyrelsen, imens de principielle sager varetages af Det Veterinære Sundhedsråd, ophører. For at sikre en mere optimal udnyttelse af ressourcer, så der ikke skal sendes sager til og fra Rådet og Fødevarestyrelsen, og for at sikre smidigere sagsgange, foreslås det, at det fremadrettet skal være sådan, at Rådet varetager alle sagstyper. Det Veterinære Sundhedsråds sekretariat vil få tilføjet de ressourcer, som Fødevarestyrelsen i dag har afsat til opgaven.

6. Ændring af klageadgang

6.1. Gældende ret

Ifølge dyreværnslovens § 10, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 473 af 15. maj 2014, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om forbud mod hold af dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværns-mæssigt forsvarlig måde. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på hold af hunde, jf. § 10, stk. 3. Det følger af § 10, stk. 2, at politidirektøren kan træffe afgørelse om, at dyr, som holdes i strid med regler fastsat i medfør af stk. 1, om fornødent skal aflives.

Med lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) blev der etableret et almindeligt over-/underordningsforhold mellem politidirektørerne og rigspolitichefen.

Dette indebærer bl.a., at klager over politiets dispensationer og afgørelser uden for strafferetsplejen, herunder afgørelse i medfør af dyreværnslovens § 10, stk. 2, behandles af Rigspolitiet. Det følger af retsplejelovens § 109, stk. 2, at rigspolitets afgørelser ikke kan påklages til justitsministeren. Af de specielle bemærkninger til retsplejelovens § 109, stk. 2, fremgår det, at *”det i overensstemmelse med det to-instansprincip, der gælder inden for anklagemyndigheden foreslås, at rigspolitichefens afgørelser i anden instans – dvs. rigspolitichefens afgørelser i klagesager over afgørelser truffet af politidirektøren som første instans – ikke skal kunne påklages til justitsministeren”*. Det fremgår af bemærkningerne til lovændringen, at det alene har været hensigten, at afgørelserne skal kunne behandles i to instanser og ikke i tre.

Ved kongelig resolution af 14. december 2011 blev ressortansvaret for bl.a. dyreværnsloven overført fra justitsministeren til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

6.2. Lovforslagets indhold

På grund af ressortoverflytningen vurderer Fødevareministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt at præcisere, at Rigspolitets afgørelser i klagesager over afgørelser truffet af politiet i medfør af dyreværnslovens § 10, stk. 2 er endelige, også i forhold til fødevareministeren, for at afskære tvivl herom. Det vil fortsat være Rigspolitiet, som er klagemyndighed for afgørelser truffet af politiet i medfør af dyreværnsloven. Det er således ikke hensigten at ændre på to-instansprincippet.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om et forbud mod menneskers seksuelle omgang med eller seksuelle handlinger foretaget med dyr har ingen økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for det offentlige. Dette gælder også forslaget angående avl af familie- og hobbydyr og forbuddet mod salg af hunde på markeder.

Forslagene forventes ikke at indebære yderligere udgifter til kontrol, herunder fra politiets side.

Rådet vedrørende hold af særlige dyr bliver aflønnet ud fra hvor mange opgaver, Rådet udfører for Fødevarestyrelsen. Der er således ikke et fast beløb til Rådets medlemmer, som det er tilfældet for de andre råd inden for dyrevelfærdsområdet. Vederlag for medlemmerne af Rådet er reguleret ved Justitsministeriets Cirkulæreskrivelse om vederlæggelse af formanden og medlemmerne af Rådet vedrørende hold af særlige dyr. Fødevarestyrelsens udgifter til Rådet i 2013 til honorar, befordring mv. var på 186.409,77 kr. Dette beløb skal ses i lyset af, at Rådet i 2013 rådgav Fødevarestyrelsen om ændring af bekendtgørelsen om erhvervs-mæssig handel med dyr (dyrehandlere) og

pasningsvejledninger til dyr, der må sælges af dyrehandlere. Udgifterne i 2014 (pr. 1. oktober) til honorar, befordring mv. er på 43.007.74 kr. Taget i betragtning de omstændigheder, der gjorde sig gældende i 2013, må udgiftsniveauet i 2014 betegnes som et "normalt" år, således at udgifterne i årene fremover, herunder Fødevarerstyrelsens behov for rådgivning, vil ligne udgifterne for 2014 fremfor 2013.

Som konsekvens af den foreslåede nedlæggelse af Rådet vedrørende hold af særlige dyr får Det Veterinære Sundhedsråd overdraget de opgaver, som Rådet vedrørende hold af særlige dyr har i dag. Som beskrevet ovenfor er Rådet vedr. hold af særlige dyrs økonomi anderledes bygget op i forhold til de andre Råd på dyrevelfærdsområdet. Dette indebærer, at der ikke vil blive overført et fast beløb til Det Veterinære Sundhedsråd årligt, men derimod vil Det Veterinære Sundhedsråd blive honoreret på samme måde som Rådet vedrørende hold af særlige dyr honoreres i dag.

De indstillede ændringer af rådsstrukturen på dyrevelfærdsområdet finansieres ved en omfordeling inden for Fødevarerministeriets eksisterende bevilling.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

[Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, som har vurderet, at.....]

9. Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

10. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Et forbud mod salg af hunde på markeder vil omfatte såvel hunde, der indføres i Danmark fra tredjelande, som hunde, der indføres fra andre EU-medlemslande, og som derfor omfattes af EU-rettens regler om fri bevægelighed. Et sådant forbud vil derfor udgøre en handelshindring, jf. artikel 34 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsområde (TEUF), der forbyder indførsels-hindringer m.v. i samhandlen mellem medlemslande.

Ved Keck-dommen, jf. de forenede sager C-267/91 og C-268/91, Keck og Mithouard, indførte EU-Domstolen en sondring mellem produktregler og markedsføringsregler ved anvendelse af TEUF artikel 34 (tidligere TEF artikel 28). Ved produktregler forstås regler om f.eks. benævnelse, form, dimensioner og vægt. Ved markedsføringsregler forstås regler om begrænsning eller forbud mod bestemte former for salg, f.eks. om salgssted, salgstidspunkter og salgspris. Et forbud mod salg af hunde på fysiske markeder må anses som værende en markedsføringsregel, da forbuddet går på at forbyde salg på et bestemt salgssted.

Markedsføringsregler falder som udgangspunkt uden for artikel 34's anvendelsesområde, hvis følgende betingelser er opfyldt, jf. Keck-doktrinen (dommen pr. 16-17):

For det første skal markedsføringsreglerne finde anvendelse på alle de berørte erhvervsdrivende, der udøver virksomhed i landet, og for det andet skal markedsføringsreglerne, såvel retligt som faktisk, påvirke afsætningen af indenlandsk fremstillede varer på samme måde som varer fra andre medlemsstater. Begge disse betingelser anses som værende opfyldt, da forbuddet gælder alt

salg af hunde på fysiske markeder, og da der ikke er diskrimination eller forskelsbehandling mellem hunde fra Danmark og fra andre EU-medlemsstater.

Lovforslaget anses ikke for at være en såkaldt teknisk forskrift efter informationsproceduredirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 28. juni 1998, som ændret ved direktiv 98/48/EF).

Lovforslaget indeholder derudover ikke EU-retlige aspekter.

12. Høring

[Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [dato] til den [dato] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:]

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 indebærer et forbud mod at have seksuel omgang eller foretage seksuelle handlinger med dyr, uanset om dyret i den forbindelse lider skade eller ej.

Bestemmelsen omfatter alle personer, og dermed ikke kun dyrets ejer.

Bestemmelsen omfatter handlinger, hvor menneskets brug af dyret sker for at opnå seksuel tilfredsstillelse i en eller anden form. Handlingen skal dermed have haft et seksuelt præg og være af en sådan karakter, at den typisk vil kunne antages at vække eller tilfredsstille menneskets eller dyrets seksuelle drift. Det er dog uden betydning for bedømmelse af, hvorvidt bestemmelsen er overtrådt, om handlingen har medført tilfredsstillelse af den seksuelle drift eller ej.

Seksuel omgang med dyr omfatter fysisk berøring af dyrets kønsorgan eller af dyrets krop med menneskets kønsorgan. Dette indebærer konkret, at forbuddet vil omfatte penetration af dyrets vagina eller anus med menneskets kønsorgan, anden kropsdel eller genstand. Derudover omfattes et dyrs penetration af et menneskes vagina eller anus med dets kønsorgan. Seksuelle handlinger med dyr omfatter bl.a. alle former for oral stimuli af dyrets kønsorgan, samt at dyr oralt stimulerer menneskets kønsorgan. Endelig omfatter forbuddet f.eks. det, at et menneske ved hjælp af hænder, andre kropsdele eller genstande stimulerer dyrets kønsorgan, eller som lader dyret stimulere menneskets kønsorgan.

I visse tilfælde vil en handling ikke være omfattet af forbuddet, som det er beskrevet ovenfor. Det drejer sig om handlinger med et generelt veterinærmedicinsk eller zooteknisk præg, herunder vaginale undersøgelser med henblik på sygdomsdiagnostik, sædindsamling og inseminering eller andre nødvendige procedurer i forbindelse med avl eller andre lignende nødvendige handlinger, f.eks. i forbindelse med dyreforsøg, underforudsætning af at reglerne om forsøg med dyr er overholdt eller ved kastration eller sterilisation af dyr. Der vil her være tale om samfundsnyttig virksomhed, f.eks. virksomhed, som er nødvendig for, at landmanden kan drive virksomhed med hold af dyr, som sker under kontrollerede forhold og i vidt omfang udføres af personer med særlige kompetencer. Sådanne handlinger foreslås i stk. 2 undtaget fra forbuddet.

Til nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en præcisering af, at i tilfælde hvor Rigspolitiet træffer afgørelse i en klagesag over en afgørelse truffet af politiet i medfør af dyreværnslovens § 10, stk. 2, kan afgørelsen ikke påklages til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Der henvises til pkt. 6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en bemyndigelse til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om avl af familie- og hobbydyr. Reglerne udstedes i bekendtgørelsesform og vil kunne fastlægge hvilke hensyn enhver, der avler familie- og hobbydyr, skal tage i forhold til at sikre dyrenes sundheds- og velfærdsmæssige forhold.

Der vil med bemyndigelsesbestemmelsen kunne fastsættes krav, om hvilke forholdsregler, den der avler familie- og hobbydyr skal tage, herunder om brug af de pågældende avlsdyr vil kunne medføre sundheds- og/eller velfærdsmæssige problemer for dyrene, herunder arveligt betingede sygdomme eller misdannelser af kropsdele eller organer.

Til nr. 4.

Med forslaget til bestemmelsen § 19 a indføres der et forbud mod salg af hunde på fysiske markeder. Ved et marked forstås en samling af dyr, hvor formålet er at fremvise dyrene med henblik på salg, jf. § 5, stk. 7, i bekendtgørelse nr. 375 af 24. maj 2005 om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr. Det vil sige, at forbuddet omfatter ethvert marked, hvor der fremvises hunde med henblik på salg, også hvis disse markeder ikke nødvendigvis er anmeldt korrekt til Fødevarestyrelsen. Forbuddet omfatter kun fysiske markeder, og altså ikke markeder i en bredere forstand, såsom diverse net medier som Den Blå Avis og Gul og Gratis.

Til nr. 5.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en præcisering af, at opgaven med rådgivning af ministeren i forbindelse med fastsættelse af regler efter dyreværnsloven, som tidligere var tillagt Dyreværnsrådet, overflyttes til Det Dyreetiske Råd.

Til nr. 6

Den foreslåede bestemmelse giver endvidere Det Dyreetiske Råd mulighed for på eget initiativ at iværksætte informationsaktiviteter og debatskabende aktiviteter, såsom offentlige høringer, foredrags- og debatmøder og arrangementer, udarbejdelse af debat- og undervisningsmateriale til anvendelse i skoler og gymnasier, konkurrencer etc. Det foreslås endvidere, at ministeren kan pålægge Rådet, at iværksætte disse typer af aktiviteter og opgaver.

Til nr. 7.

Som følge af den foreslåede nedlæggelse af Det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål (Dyreværnsrådet) og Rådet vedrørende hold af særlige dyr, ophæves kapitel 6 og 6 a. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.

Rådene foreslås nedlagt pr. 1. januar 2016, uanset at beskikkelsesperioden for medlemmerne løber i længere tid.

Til nr. 8.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvensændring som følge af forslaget om nedlæggelse af Dyreværnsrådet. Med den foreslåede ændring ophæves § 27, stk. 2, om indhentelse af udtalelse

fra Dyreværnsrådet ved fastsættelse af administrative forskrifter. Det er Fødevareministeriets vurdering, at behovet for inddragelse af dyreværnsorganisationerne og øvrige berørte interessenter vil imødekommes af de pligter til inddragelse der følger af § 27, stk. 1, og § 4, stk. 4.

Til nr. 9.

Ændringen af straffebestemmelsen i dyreværnsloven § 28 medfører, at overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 1 og nr. 4, bestemmelsen om et forbud mod sex med dyr m.m. samt forbud mod salg af hunde på markeder, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Dette svarer til hvad der gælder for overtrædelse af en række øvrige bestemmelser i dyreværnsloven.

Til § 2

Til nr. 1.

Med forslag til nyt § 28, stk. 1, foreslås Det Veterinære Sundhedsråd udvidet. I dag er der fem medlemmer af Rådet, og det indstilles, at Rådet bliver udvidet. Til en start er det hensigten, at Rådet skal udvides med et medlem, således at der er i alt seks medlemmer af Rådet. Baggrunden for dette er en ændring i rådsstrukturen, hvor Rådet vedrørende hold af særlige dyr nedlægges, og kompetencerne, som dette råd besidder, overføres til Det Veterinære Sundhedsråd. Det Veterinære Sundhedsråd vil således efter behov kunne rådgive og vejlede Fødevareministeriet i spørgsmål om særlige dyr. Det bemærkes endvidere, at Det Veterinære Sundhedsråd i deres forretningsorden har hjemmel til at indhente udtalelser hos særligt sagkyndige, eller anmode sådanne sagkyndige om at deltage i sagens behandling, når behandlingen af sagen forudsætter en særlig viden, jf. bekendtgørelse nr. 121 af 28. maj 2005. Dette vil også være tilfældet for de nye opgaver vedr. hold af særlige dyr.

Til nr. 2.

Det foreslås at § 29, stk. 1, 1. pkt., affattes således at efter "veterinærfaglige udtalelser" bliver tilføjet "udtalelser vedrørende hold af særlige dyr". Med den foreslåede ændring i rådsstrukturen skal Det Veterinære Sundhedsråd varetage de opgaver, der i dag ligger hos Rådet vedrørende hold af særlige dyr. Rådet vedrørende hold af særlige dyr udtaler sig om spørgsmål i relation til dyreværnslovens § 4, stk. 1, § 10, § 17 og § 18. Disse opgaver er ikke altid af veterinærfaglig karakter, det kan være opgaver såsom vurdering af dyrs farlighed, domesticering af særlige vilde dyr, publikumssikkerhed m.v. Denne ændring i ordlyden dækker således over, at Det Veterinære Sundhedsråd fremover vil kunne afgive veterinærfaglige udtalelser, og udtalelser, der dækker området for hold af særlige dyr.

Til § 3

Det foreslås, at lovens § 1, nr. 1, 2, 3, 4 og 8 træder i kraft den 1. juli 2015. Endvidere foreslås det, at lovens § 1, nr. 5, 6, 7 og § 2 træder i kraft den 1. januar 2016, da det findes mest hensigtsmæssigt med en overgangsperiode før den foreslåede ændring af rådsstrukturen endelig træder i kraft.

Til § 4

Lovforslagets § 3 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at ændringerne vil kunne sættes helt eller delvis i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 473 af 15. maj 2014, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. Efter § 3 indsættes som ny § 3 a:</p> <p>»§ 3a. Det er forbudt at have seksuel omgang med eller foretage seksuelle handlinger med dyr, jf. dog stk. 2.</p> <p>Stk. 2. Forbuddet omfatter ikke seksuelle handlinger, som udføres af veterinærmedicinske eller zootekniske årsager, herunder i forbindelse med, avl og reproduktion, dyreforsøg eller af andre lignende berettigede grunde. «</p>
<p>§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om forbud mod hold af dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssigt forsvarlig måde.</p> <p>Stk. 2. Politidirektøren kan træffe afgørelse om, at dyr, som holdes i strid med regler fastsat i medfør af stk. 1, om fornødent skal aflives.</p> <p>Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på hold af hunde.</p>	<p>2. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 3. En afgørelse truffet i medfør af stk. 2 kan ikke indbringes for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Dette gælder også i tilfælde, hvor afgørelsen er påklaget til og afgjort af rigspolicechefen.</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 4. «</p>
<p>§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om transport af dyr</p>	<p>3. I § 12 indsættes som stk. 3:</p> <p>»Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og</p>

<p>og om behandling og beskyttelse af dyr i anden særlig retning.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om og kan herunder forbyde anvendelse af bioteknologi, genteknologi og lignende på produktionsdyr i landbruget.</p>	<p>fiskeri kan fastsætte regler om avl af familie- og hobbydyr.«</p>
	<p>4. Efter § 19 indsættes i <i>kapitel 3</i>: »§ 19 a. Det er forbudt at sælge hunde på markeder.«</p>
<p>Kapitel 5</p> <p><i>Det Dyreetiske Råd</i></p> <p>§ 25. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter et råd, der ud fra en etisk vurdering skal følge udviklingen inden for dyreværn. Rådet kan afgive udtalelser om spørgsmål inden for dyreværn. Rådet skal endvidere på ministerens begæring afgive udtalelse om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyreværn.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det Dyreetiske Råd består af en formand og mindst 10 andre medlemmer. Medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. Heraf udpeges to medlemmer efter udtalelse fra dyreværnsorganisationer, to medlemmer efter udtalelse fra landbrugets organisationer og ét medlem efter udtalelse fra Forbrugerrådet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri skal ved sammensætningen af rådet så vidt muligt sikre, at der blandt rådets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der har særlig betydning for løsningen af de opgaver, som er tillagt Det Dyreetiske Råd.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og</p>	<p>5. I § 25, <i>stk. 1, 3. pkt.</i>, indsættes efter »dyreværn«: », herunder rådgive ministeren i forbindelse med fastsættelsen af regler efter denne lov. «</p> <p>6. I § 25 indsættes efter <i>stk. 1</i> som nyt stykke: »<i>Stk. 2</i> Rådet varetager på eget initiativ eller på ministerens begæring informations- og debat-skabende aktiviteter indenfor sit virksomhedsområde, jf. <i>stk. 1</i>. <i>Stk. 2-5</i> bliver herefter <i>skt. 3-6</i>. «</p>

<p>fiskeri kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.</p>	
<p>Kapitel 6</p> <p><i>Det særlige råd vedrørende dyreværns- spørgsmål</i></p> <p>§ 26. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter et råd, som efter begæring skal rådgive ministeren i forbindelse med fastsættelsen af regler efter denne lov. Rådet kan endvidere afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende dyreværn.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Rådet består af en formand og 2 andre medlemmer. Formanden og medlemmerne skal være særligt sagkyndige inden for dyreværns-mæssige spørgsmål. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. Formanden og medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen. De øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis Landbrugsraadet og dyreværnsfor- eningerne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Rådet kan indhente udtalelser fra særligt sagkyndige, når en sags behandling forudsætter en sagkundskab, som rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.</p> <p>Kapitel 6 a</p> <p><i>Rådet vedrørende hold af særlige dyr</i></p> <p>§ 26 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter et råd, som efter anmodning fra en politidirektør eller Fødevestyrelsen skal afgive udtalelse om spørgsmål i relation til § 4, stk. 1, § 10, § 17 og § 18. Rådet skal endvidere efter anmodning rådgive ministeren i sager</p>	<p>7. <i>Kapitel 6 og Kapitel 6 a</i> ophæves.</p>

<p>herom.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Rådet består af en formand og to andre medlemmer. Formanden og medlemmerne skal være særligt sagkyndige vedrørende hold af de dyr, der er omfattet af §§ 10, 17 og 18. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. Formanden og medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Rådet kan søge bistand hos andre særligt sagkyndige, når en sags behandling forudsætter en sagkundskab, som rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.</p>	
<p>Kapitel 7</p> <p><i>Administrative forskrifter</i></p> <p>§ 27. Inden ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler i henhold til bestemmelser i denne lov, skal dyreværnsorganisationer og andre organisationer, der særlig berøres af reglerne, have lejlighed til at udtale sig.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan endvidere give det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål lejlighed til at afgive en udtalelse, inden der fastsættes regler i henhold til denne lov.</p>	<p>8. § 27, stk. 2, ophæves.</p>
<p>Kapitel 8</p> <p><i>Straf, gebyr m.v.</i></p> <p>§ 28. Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt,</p>	<p>9. I 28, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »§§ 1-3,«: » § 4 a,« og efter »§ 19«: », § 19 a«.</p>

straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Der skal ved udmålingen af straffen tages hensyn til, om der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr. Har forholdet haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde indtil 2 år.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

1) overtræder §§ 1-3, § 5, § 6, stk. 1, § 9, § 11, stk. 2, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og 2, § 16, § 17, stk. 1-3, § 18, stk. 1, § 19 og § 24 a, stk. 4,

2) tilsidesætter et vilkår for en tilladelse eller

3) undlader at efterkomme et påbud efter § 24 b, stk. 1.

Stk. 3. Den, der overtræder et pålæg efter § 21, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 4. Med bøde straffes en dyrlæge, som tilsidesætter sin anmeldelsespligt efter § 20.

Stk. 5. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forordninger udstedt af De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 7. Ved udmåling af straf efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af stk. 5 og 6 anses det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter.

Stk. 8. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske

<p>konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.</p>	
<p>Kapitel 7</p> <p><i>Det Veterinære Sundhedsråd</i></p> <p>§ 28. Det Veterinære Sundhedsråd består af 5 medlemmer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Rådet nedsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Ministeren skal ved sammensætningen af rådet så vidt muligt sikre, at der blandt rådets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der er af særlig betydning for løsning af de opgaver, der er henlagt til rådet. Ministeren udpeger blandt rådets medlemmer en formand og en næstformand.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren fastsætter regler om rådets virksomhed.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren fastsætter regler om oprettelse af et rådssekretariat og om sammensætningen og driften heraf.</p>	<p>§ 2</p> <p>I lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 464 af 15. maj 2014, foretages følgende ændring:</p> <p>1. § 28, stk. 1, affattes således:</p> <p>»Det Veterinære Sundhedsråd består af mindst 5 medlemmer.«</p>
<p>§ 29. Det Veterinære Sundhedsråd afgiver veterinærfaglige udtalelser i sager, der forelægges</p>	<p>2. § 29, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter "veterinærfaglige udtalelser": "og udtalelser vedrø-</p>

<p>rådet af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke myndigheder der over for rådet kan fremsætte begæring om en udtalelse fra rådet, og i hvilke sager dette kan ske.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Rådet skal på begæring af de i stk. 1 nævnte myndigheder inden for disses ressort afgive udtalelser om særlige spørgsmål af principiel karakter vedrørende forhold af veterinær betydning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Rådet kan indhente udtalelser hos særligt sagkyndige eller anmode sådanne sagkyndige om at deltage i sagens behandling eller i behandlingen af det forelagte spørgsmål, når behandlingen af en for rådet forelagt sag eller et forelagt spørgsmål forudsætter en sagkundskab, som rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af.</p>	<p>rende hold af særlige dyr."</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p><i>Stk. 1.</i> Lovens § 1, nr. 1, 2, 3, 4 og 7 træder i kraft den 1. juli 2015.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Lovens § 1, nr. 5 og nr. 6 og § 2 træder i kraft den 1. januar 2016.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.</p>